

Tam 3 karılı edebiyat imamını yazacaktım ki...

13.09.2017

Geçen gün bir yazı yazdım, Hasan Bülent Kahraman'ın bir yazısının başlığı: **'Bin yıllık dostum Robert Finn'** diye, Robert Finn'in kim olduğunu anlatan, alıntı yaptığım yer: Mustafa Yıldırım'ın **'Ortağın Çocukları'** kitabı.

Bir yığın **'kullanışlı aptal'**, Varlık Dergisi'ne iftira attığımı söyledi, kaynak burada, alıntı burada, neyin iftirası, üstelik kitap piyasaya çikali yedi sene olmuş, yetmedi, Odatv sütunlarında beş sene önce de Ahmet Yıldız ajan edebiyatçılar ilişkisi üzerine aynı kaynaktan koskoca bir yazı yazmış, hiç orali olmamışlar.

Yıllar sonra aynı kaynak'ı biz söyleyince, yer yerinden oynadı.

Varlık'ta on yıllarca yazılar yazan Hasan Bülent Kahraman, kendi ağzından kendisinin Türk edebiyatını değiştirdiğini söylüyor, ayrıca, Varlık Dergisi'nin modern Türk Edebiyatının oluşturulması için bir kale olduğunu, yine kendisi söylüyor.

Bu ajan ilişkileriyle Hasan Bülent'in ve yazdığı Varlık Dergisi'nin ne gibi bir ilişkisi olabilir, diye sormayalım mı?

Bu nasıl bir kibir ve zorbalıktır, vay anasını, ne günlere kaldık, sağlam kaynakları ve CIA raporlarıyla ortalığı velveleye vermiş araştırma kitaplarından tek satır **'alıntı'** yapamayacağız, korkup susacağız öyle mi?

Altı uzun yıl kitap orada yazarı orada, laf etmeyeceksin, sonra biz bahsedince, basacaksın küfürü, yok yaaa...

On yıl önce ekrandan **"Orhan Pamuk hırsızdır"**, dedim, defalarca dedim, izleyici, nasıl diyebiliyor, dedi, **"çünkü mahkemeye veremez"**, dedim, **"mahkemeye verirse, hırsızlığı 'tescillenir', ve Avrupalılar da duyar"**, dedim, ki veremediler.

'Ortağın Çocukları' adlı kitabı da doğal hukuki hakları olan mahkemeye veremezler, çünkü, ajanlıkları **'tescillenir!'**

Laf açılmışken, devam edelim, yine Odatv sütunlarında yazıldı, Varlık Dergisi'ne Zaman Gazetesi yani Fetullah Gülen'in reklam veriyor.

Fethullah Gülen'den Varlık gibi bir dergi niye reklam alır?

Ya da Fetö Varlık Dergisi'ne niye reklam verir?

Bu ne samimiyet!

Bu ilişkiler ağının bir teorisi yok mu, söylemeyelim mi?

Bizler başımızdaki felaket Ergenekon Balyoz'la günbegün uğraşırken memleketin ara sokaklarında neler olduğunu da takip etmeye gücümüz yetiyordu, ancak fırsat bulup yazamıyorduk.

Tam da cemaatin üç karılı edebiyat imamını ve solcu öykü dergileriyle ilişkilerini dahi yazacaktım ki edebiyat imamı 17-25 aralıkta çark edip cemaatten çıktığını deklare etti, ben de üstüne gitmedim.

Yazılarım üzerine yapılan yorumlara göz gezdirdiğimde yepyeni bir genç neslin geldiğini ve bu konularda olup bitenden çok habersiz oldukları görünüyor.

DERSİMİZ EDEBİYAT DEĞİL AJANLIK

Türkiye’de Türk Ordusu’nun generalleri birbir tutuklanırken, aynı günlerde Yaşar Kemal’in Fransız Ordu Ödülünü bir Fransız generalinin elinden alması, size bir şey ifade etmiyor mu?

Ne güzel günlerdi, Türk Ordusu faşist, ırkçı, kahrolsun ancak ödülü veren Fransız general olunca, önünde değil, bu sahneler yaşanmadı mı, söylemeyelim mi? Gün gelir o çok gaz verilen üçüncü sınıf edebiyatını da yazarız...

Edebiyat düşünce işidir, muhasebe başka şeydir, Heidegger, bilimadamlarının varlığı hesapladığını söyler, üzerinde düşünmek başka şeydir, onlarca sayfa inançsız, dertsiz, varlıksız, tasasız, neşesiz ot böcek tasvirleri sadece okuyucuya yükür, geçelim, dersimiz edebiyat değil, ajanlık.

Doğan Hızlan’ı Hasan Bülent Kahraman’ı, bunların hepsi on yıllarca Orhan Pamuk’un havarileriydi, Emre Kongar’ın dahi, post modern edebiyatta böyle (kaynak gösterilmeyen) kes yapıştırılar olur deyip Orhan Pamuk’un hırsızlığına onay verdiğini unutmayalım.

Bomboş adamlardır bunlar. Nazlı Eray bomboşdur bomboş, bir naylon torba dahi değildir, üzerine yazılan yazılara bakın felaketinizin boyutlarını görün, Selim İleri bomboşdur bomboş, çok arzu ettiği halde Fetö’nün osuruğu dahi olamadı. Hilmi Yavuz, bomboşdur bomboş, bir odun yığını fotoğrafı size daha çok edebi haz verir. Zülfü Livaneli balondur balon, edebiyattan habersizdir, edebiyat bilgisi dangalak düzeyindedir, orada arkasını holdinglere yaslamış kendine eleştirmen süsü veren Semih Gümüş diye bir zavallı var. Henüz tek bir düzgün cümle kuramamıştır, edebi kariyerleri pırl pırl bir salaklık düzeyindedir, hepsinin ortak özelliği ‘uysaldırlar’, holdinglere cemaatlere vatan hainlerine dönük tek bir karşı cümleleri yoktur, en önemlisi bu ülkenin ‘gerçek’ acı ve trajedilerine yabancı kalmışlardır.

BİZLERİ APTAL YERİNE KOYMAYIN

Uzun yazıyorsun Nihat Genç diye kıızıyorsunuz, hangisine dalayım, daha iyi anlamanız için eğlenceli bir küçük dönem özeti vereyim. Meyhane döneminde kişilikli bir edebiyatımız vardı, işte Yakup Kadri, Kemal Tahirler, Orhan Kemaller, birahane döneminde ise edebiyat işte bu meşrepleri geniş dangul dungullara kaldı, kendine ıstırap uyduran her salak şair şiirimi basmazlar korkusuyla bu numaraları yedi, hikaye budur, abartmayın.

Bir de biz ajan majan deyince dünyadan habersiz gibi şaşkınlık göstermelerine ifrit oluyor insan, be mübarekler, Frances Stonor Saunders’in ‘**Parayı Verdi Dündüğü Çaldı**’ kitabını büyük bir gaflette bulundu Doğan Kitap bastı, sonra kitabına dahi sahiplenmedi. Kitabı basan da sizsiniz kitaptan habersiz olan da.

Kitap, Soğuk Savaş Döneminde CIA’nın edebiyat sanat kültür işlerine nasıl odaklandığını 450 sayfa anlatır, dünyanın en büyük yazar kuruluşlarına CIA’nın nasıl sızdığını ve dünyanın en ünlü edebiyat ve sanat dergilerini CIA’nın eleman yerleştirip fonlayarak sanat dünyasına nasıl hakim olup yön verdiklerini anlatır, bizleri aptal yerine koymayın, habersizim ayağına yatmayın.

Bu kitabı eşekler gibi hepsi okudu, bugün görmezden bilmezden geliyorlar, paneller toplantılar öne çıkartmalar dergi yönetimlerini ele geçirmeler, Soğuk Savaş’tan beri hep aynı numaralar...

Bu kitaptaki ilişkiler Soğuk Savaş’ta geçiyor, sonrası Yeni Dünya Düzeni’nde neo-liberaller tarafından kaldığı yerden devam ediyor, ünlü romancı Arthur Koestler panelden panele koşan bu yazarları: ‘**Uluslararası tele-kızlar**’ diye aşağılayarak tasvir eder.

Bir kaç cümleyle bu uzun CIA ilişkilerinin dönemsel tarihini özetleyeyim.

Yeni Dünya Düzeni’yle Soroslar’la TESEV’lerle cemaatlerle vb. başlayan bu ‘**ilişkilerde**’ eleştirmenlerin ve yazarların en çok diline doladığı konu: Post Modernizm.

Post-modern lafını aklınızda tutun, Türk Edebiyatı’nın ruhu ve omurgasıyla oynayanlar Post Modern lafını harcıalem o

kadar bol kullandı ki, post modern deyince içine ruhsuz kalpsiz duygusuz kahramansız vicdansız neyi koysan gidiyor.

Post Modern lafı bir nevi Türk Edebiyatı'nı yıkımın **'balyozuydu'**.

Gerçekçi edebiyatı köy enstitüsü yazarlarını muhalif yazarları dövmenin aşağılamanın ve unutturup tarihin çöplüğüne atmanın bir yoluymuştu.

Edebiyat **'duygu oluşturma ve duygu ifade etme sanatıdır'**, edebiyattan **'duyguyu'** kaldırdılar.

Post Modernizm nedir ne değildir bildiklerine anladıklarına dair tek satır yazıları da yoktur, öyle bilmiş bilmiş uçururlar işte, post modern, canım. Ve karşınızda fonlanmış onlarca panelin seminerin adı: Post Modern Edebiyat. Türkiye'de Post Modern Edebiyatçılar.

Başlık bunlar, uydur uydur, söyle, neyi söyle, Amerikan açılımlarına ve Amerikan demokrasisine uyumlu yazarları, Türk Edebiyatı'nın harikaları dehalari diye bangır bangır söyle, bas gitsin, salla gitsin, en beğenilen yazarlar yaygarasının en başına bu kupkuru duygusuz kahramansız romanları, yaz, gitsin.

Şimdi bu satırlarda neyi öğrendik, 12 Eylül ve Soğuk Savaş sonrası, Türk Edebiyatı'nı kökünden yıkmak için **'post modern'** kavramını kullanmış olduklarını.

Sıkı durun, peki Amerika soğuk savaş yıllarında CIA Amerika ve Avrupa sanatını ele geçirmek için hangi **'kavramı'** kullanıyordu?

'Soyut Dışavurumculuk!'

Bahsi geçen kitabı okuyun, CIA, soyut dışavurumculuk akımını var etmek ve ele geçirmek için onlarca yıl neler yapmış neler.

CIA'nın çağdaş bir sanat akımı soyut dışavurumculuk'la ne alakası olur demeyin.

Soyut, nesnesiz figürsüz resim demek, sanat ve sergiler ve müze müdürleri ve kültür dergilerine, soyut dışavurumculuk'un imparatorluğunu ilan etmek için yerleştirilen sanatçılar sosyologlar ve CIA'nın yetiştirdiği yazarlar, okuyun görün, CIA Soyut Dışavurumculuk'la ne yapmak istedi, diye.

Birinci yapmak istediğini pekala anlayabiliyoruz, çünkü Sovyet sanatı, gerçekçi sanattı. Amerika'da soyut dışavurumculuğu eleştirenler bizim gerçekçi ressamlarımız depolarda çürüyor, o yıllarda feryat figan ediyordu.

İkinci olarak yapmak istedikleri, kafa karıştırmak, sanatı değerlendiren ölçütleri öznel kararlarla yerinden etmek.

Ne demek bu, soyut dışavurumcu bir sanat eserinin değerini hangi sanat eleştirmeni takdir edebilir, çok tartışmalıdır, bu tartışmalı öznel değerlendirme ortamında istediğin adamın CIA'nın sanatçıları pekala öne çıkartabilirsiniz.

Yani sanatı ele geçirmek için önce öznel değerlendirme alanını örgütleyeceksin, sanat eserinin hakkını değerini okuyucusu değil, jüriler, holdingler, müzeler, küratörler, atanmış ajan bozması adamlar karar verecek.

Bu size hangi yakın tarihimizi hatırlatıyor?

Ki, Amerika ve Avrupa'da yaptıkları da buydu, kendi ajan sanatçıları öne çıkartabilmek için sanat eseri nedir hangisidir tartışmalarıyla soyut sanatı seçen CIA'dır.

(Bugün soyut dışavurumcu sanatı şüphesiz sanat tarihi içinde belli bir yere ve değerlendirmeye pekala koyabiliyoruz, soyut sanatı inkar ediyoruz diye saçma bir anlam çıkmasın, burayı geçin...)

Açın kitabı okuyun: Soyut Dışavurumculuk neden CIA tarafından muhteşem bir sanat ekolü olarak 'inşa edildi', anlayın,

Ve sonra, yeni dünya düzeninde neo-liberallerin Post Modern edebiyat diye bir şeyi neden uydurup piyasaya sürdüler, bu kadarını olsun bir sorun kendinize.

Bir defa post modern dedikten sonra melon şapkayla cübbeyi aynı sanatçıya aynı kahramana pekala giydirme rahatlığına kavuşuyorsunuz!

İşte cemaatin edebiyattan habersiz gelini The Guardian'a bu süreçler sonucu yazar olabildi?

Son otuz yılda kimleri parlattıkları kimleri öne çıkarttıkları, ortada.

Soyut Dışavurumculuğun ve sonra Post Modern Edebiyat arkasına neden '**gizli bir örgütü**' aldığı, fonlandığı, aynı Amerikasever yazarlar tarafından aynı başlıklar altında paneller seminerler düzenlendiğini, bir sorun kendinize.

'**İçi boş bir çikolata kutusu**' gibi dergiler ne zaman çıktı, nasıl çıktı?

Frank Sinatra'yla Adile Naşit aynı fotomontaj karesinde aynı dergi kapağına nasıl girebildi?

Ya da sahte paraların üstüne yazılır ya, '**bir örnektir**'...

Bu dergiler bir örnek, aslı değil!

Aslı, kandan ruhdan kastan acıdan vicdandan ve insanlık ve eşya'nın kalbindendir, ve bu iki felsefi sanat akımında bu en temel değerler yoktur.

Modern Sanat Müzelerinize bu isim ve başlıklar altında hangi sanatçıları kakaladılar, dönün son otuz yılına bakın, ortadadır, ve nedense Osman Kavala gibi şaibeli isimlerin Cumhuriyet'e ve Atatürk'e kim küfrediyorsa müzeler dolusu albümler dolusu işleri hangi amaçlarla yayınladıkları, hepimizin bilgisindedir...

İşte bu süreçte, altta kalan, ezilen, vurulan, dövülen, hakkı yenen, yoksul, çaresiz, umutsuz, insanların hikayeleri ve yazarları aşağılanıp kovuldu!

Oğuz Atay gibi harika bir yazarı neden Türk Edebiyatı'na biçtikleri nihai son için kullandılar?

Oğuz Atay'ı Türk Edebiyatı'nı içine döküp ağzını sıkıca kapattıkları bir kör kuyu gibi kullandılar?

Onbinlerce genç yazarı işte böyle körleştirdiler, tutundum tutunamadım kayboldum umutsuzum ben kaçtım edebiyatına mahkum ettiler.

Kahramanların direncini yıkmak için.

Türkiye gerçeğini unutturmak için.

Direnişi çürütmek için.

İnsan'ı unutturmak için.

İnsansız edebiyat için insansız hava araçları gibi edebiyat dergilerinin üzerlerinde uçup durdular!

İnsansız demokrasi için her Amerikalı ajanla her cemaatle ve her holdingle her dönem ilişkiye girmekten hiç rahatsız olmadılar.

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

App Store'dan
İndirin

Google Play
'DEN ALIN